

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 31 lipca 2024 r.

Poz. 6039

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.549.2024 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 22 lipca 2024 r.

Rada Miejska w Tuszynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739)

stwierdzam nieważność:

§ 17 pkt 2 lit. b uchwały Nr III/22/2024 Rady Miejskiej w Tuszynie z 18 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn, obejmującej teren dz. 14/17 w Woli Kazubowej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 18 czerwca 2024 r. Rada Miejska w Tuszynie podjęła uchwałę Nr III/22/2024 w sprawie zamiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn, obejmującej teren dz. 14/17 w Woli Kazubowej. Uchwała wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 24 czerwca 2024 r.

Treść uchwały wzbudziła wątpliwości organu nadzoru w zakresie dotyczącym dopuszczenia odprowadzania ścieków wyłącznie do zbiorników bezodpływowych, z pominięciem możliwości wyposażenia nieruchomości w przydomową oczyszczalnię ścieków, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Tuszynie zawiadomienia z dnia 10 lipca 2024 r. znak: PNIK-I.4131.549.2024, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie zostało złożone pismo Burmistrza Tuszyna z dnia 15 lipca 2024 r., znak: GPGR.6722.13.2022, w którym przyznał, że uchwalony zapis jest sprzeczny z przepisami prawa i wniósł o uchylenie zakwestionowanego przepisu uchwały.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie

należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieściskość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

W ocenie organu nadzoru, uchwała Nr III/22/2024 Rady Miejskiej w Tuszynie z 18 czerwca 2024 r. została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego. Jak wynika z treści § 17 pkt 2 lit. b ww. uchwały, do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej Rada Miejska w Tuszynie dopuściła odprowadzanie ścieków do atestowanych, szczelnych zbiorników bezodpływowych przeznaczonych do czasowego gromadzenia nieczystości ciekłych. Tymczasem, zgodnie z treścią art. 5 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399), właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych.

Wprowadzając ograniczenie w sposobie odprowadzania ścieków, Rada Miejska w Tuszynie przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bowiem kwestię tę odmiennie regulują przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przywołany powyżej przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwala właścicielom nieruchomości realizować prawo do budowy przydomowej oczyszczalni ścieków spełniającej wymagania określone w przepisach odrębnych w sytuacji, gdy budowa kanalizacji nie jest uzasadniona, jak i w sytuacji, gdy jest ona uzasadniona, ale sieć taka nie została jeszcze zrealizowana (por. wyroki: WSA w Gliwicach z dnia 7 sierpnia 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 352/14). W rezultacie organ stanowiący wbrew wyraźnym postanowieniom ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w § 17 pkt 2 lit. b uchwały uniemożliwił realizację przydomowych oczyszczalni ścieków do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej, co istotnie narusza regulację ustawową, bowiem akty prawa miejscowego nie mogą inaczej regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu, a w szczególności, bez wyraźnego upoważnienia, nie mogą nakładać bardziej rygorystycznych obowiązków, niż wskazują przepisy ustaw i rozporządzeń. Przyznane gminie władztwo planistyczne nie uzasadnia wprowadzenia w miejscowym planie ograniczeń w zakresie zaopatrywania terenów budownictwa mieszkaniowego w podstawowe wyposażenie, dozwolone aktem rangi ustawowej, a takim z pewnością jest przydomowa oczyszczalnia ścieków. Ponadto nie ulega wątpliwości, że kwestia przysługujących właścicielom uprawnień i obowiązków w okresie istnienia sieci kanalizacyjnej oraz w okresie przed ich powstaniem jest wyraźnie uregulowana w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Z powyższych względów wprowadzenie w kontrolowanym planie regulacji, które pozostają w sprzeczności z ustawą, stanowi przekroczenie granic władztwa planistycznego gminy, jak również czyni prawo przysługujące właścicielowi na podstawie ustawy iluzorycznym (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Gd 310/18).

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stwierdzenie, że w rozpoznawanej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części wskazanej w sentencji, stało się konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Tuszyna